

D' Seebrinzlar

~~von Walter Gaster~~

Jetzt hond mir doch,
i freu mi g'rad
d' Seebrinzlar in unserer Stadt.

Scho lang hätt der do ane g'hört, *hoan Breagaz hat se d'rüm g'schert*
bis denn amol an Architekt *se d'rüm g'schert,*

dean ~~den~~ Seebrinzlar zum Leaba weckt.

Andere hond ou mit to,
und hond dean Ma uf d' Wealt ku loh
g'höra tät ar jo an See,
aber Stadt seit nei,
d' Kinze hond'n gearn uf'g'no,
bi eana därf a'r ane stoh
d' Lit freuand se und stond dett da
und bewundrand dean klänna Ma.
An neua Bürger hond mir jetzt,
schä wia ar umanander spritzt.
Er g'hört ge Breagaz, wia d' See,
Seebrinzlar mir grüaßend de
Juchee!!!!

D' Seebrinzlar

Wenn an Seebrinzler amol muaß,
denn ka'n ar am Molo duß –
a's G'ländar ane loana,
neab'm brinzla a klä goahna
im Rucka d' Pfändar, voarna Linda, da See,
a so an Seebrinzlar hot's wirk'le schä.

A Seebrinzlare hot's it so liecht,
Muaß Obacht geah, sus wird all's fiecht,
dia ~~die~~ *ka* it g'müat'le ane stoh,
dia muaß denn scho i'd Hocke goh
erscht denn, denn ka's'es brinzla loh.